

fremad. Det er sagt af den ærede Forslagsstiller, at Flertallet har styrte nok dertil, at det har Sammenhold og Enighed nok dertil, men vi kunne ikke blive staaende ved en saadan almindelig Paastand, vi maa se tilbage over de forløbne Aar og se paa de Vidnesbyrd, som Rigsdagsstidenden i saa Henseende afgiver. Det er ikke nok at henviise, saaledes som den ærede Taler gjorde, til det Program, man har affattet i almindelige Udtryk for 12—14 Aar siden, men Spørgsmaalet er, hvorledes Flertallet har stillet sig, naar man heri Salen er kommen til at forhandle enkelte af de Reformere, som dette Program omfatter. Naar vi da se tilbage paa de Aar, i hvilke der er arbejdet her i Thinget, og paa de fremkomne Betænkninger fra Udvalget, vil man finde, at de fleste og vigtigste Reformere ikke have kunnet samle noget Flertal om sig i Udvalgene, og dermed ere Sagerne saa i Almindelighed standse, saa at det i alt Fald ikke har kunnet vise sig, om der har været noget Flertal her i Salen til at føre dem igjennem. Jeg skal blot minde om Skoleloven der, om jeg huffer ret, i 2^{1/2} Aar var til Forhandling her i Thinget. Denne Sag endte da med, at Udvalget opløste sig i en Række af Mindretal, som udtalte, at deres Ansuelser vare saa afvigende, at de ikke kunde vente at naae til et Resultat. Noget Dignende gjælder om den næste Sag paa Dagsordenen, om en forandret Fordeling af Folkethingsvalgkredsene. Ved Behandlingen af denne Sag opløste Udvalget sig ogsaa i forskjellige Mindretal, en samlet Indstilling kunde ikke opnaas, og det samme kan siges om adskillige andre vigtige Sager, ved hvis Behandling det for fleres Vedkommende udtrykkelig er sagt i Betænkningen, at Udvalget ikke naaede til at faae Konferencen med den vedkommende Minister, saa at det i alt Fald ikke har været Regjeringen, som har gjort disse Forhandlinger ufruktsløse. Vi maa da derfor fra vor Side, det der netop nu ifølge de Beretninger, der ere fremkomne i Venstres egen Presse, er sket en Omfordeling af Grupperne i Thinget, lægge stor Vægt paa, at det kunde blive klart, om der virkelig kan tilveiebringes et Flertal, om staaer enigt og fast om at føre vigtige Reformere igjennem, og om at føre dem igjennem ikke paa den Maade, som den ærede Forslagsstiller, det ærede Medlem for Præstø Amtis 6te Valgkreds (Vojens) antydede, at man skulde tilkjendegive sin usfravigelige Villie, hvorledes en Sag skal ordnes, men føre dem igjennem paa en saadan Maade, at der an opnaas den Tilslutning fra de forskjellige Lovgivningsfaktorer, og særlig fra de to Thing, om efter vor Forsfatning er en uafviselig

Betingelse for, at en Reform kan løses. Vi maa betragte det foreliggende Forslag om at standse Forhandlingerne om denne Sag, og det tør vel forudsættes alle de følgende Sager paa Dagsordenen, som stridende mod det, der efter vor Opfattelse netop er dette Things rette Opgave, og vi maa derfor stemme derimod.

Dinesen: Da jeg i Gaar syntes, at Tiden rykkede noget langt frem, undlod jeg at svare paa enkelte Bemærkninger, der vare rettede imod mig, i Forventning om, at vi fik en Forhandling ogsaa i Dag, hvor jeg da kunde svare. Denne Forhandling have vi nu faaet, og jeg vil da først overfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (B. Holm) sige, at naar han tillagde dels Regjeringen og dels mig, som han nævnte, den Mening, at vi havde ventet, at han og hans Meningsfælle her i Salen (Hørnum) skulde blive, som han udtrykte sig, den Risle, der skulde sprænge Oppositionen, saa veed jeg ikke, hvad Regjeringen kan have tænkt sig i den Retning — det har jeg ingen Anledning havt til at sætte mig i Kundskab om — men jeg veed, hvilken Mening jeg har havt og har i dette Dieblif, og det er den, at jeg ingenlunde har ventet, at de Herrer Repræsentanter for Socialdemokratiet i alt Fald i en nær Fremtid vilde blive en saadan Risle, som kunde sprænge Oppositionen. Jeg har været fuldstændig overbevist om, at de Herrer vare klogere end som saa, at de skulde give sig til at sætte sig i Opposition til den store Opposition og derved ødelægge deres Udfigt til at beholde de Pladser her i Salen, som de have faaet. Jeg har havt den Opfattelse, som jeg ogsaa har faaet bekræftet ved, hvad der er sket, at de ville støtte Oppositionen, indtil de ved den livlige og dygtig gennemførte Agitation, som de drive ude i Landet, have skabt sig en mere sikker Stilling i Befolkningen, end de allerede have, og dette har bekræftet sig endog i den Udstrækning. ....

Formanden (Berg): Jeg vil bemærke, at denne hele Fremstilling ligger temmelig fjernt fra den Sag, som her forhandles.

Dinesen: Derimod skal jeg ikke indvende Noget, men vist er det i alt Fald, at naar den Fremstilling, jeg i dette Dieblif har givet, ligger fjernt fra den Sag, som er til Forhandling, turde det ogsaa være sikkert, at en temmelig betydelig Del af, hvad der er udtalt i Dag og i det foregaaende Møde, ligger Sagen i det Mindste lige saa fjern, som . . .